

“Tard o d'hora, ens haurem de saltar la legalitat”

Josep Playà i Montaner és voluntari d'Òmnium Cultural Foto: ANDREU PUIG.

Josep Playà va treballar a l'Avui des de la fundació del diari, el 1976, fins que es va jubilar, l'any 2009. A la redacció del diari, del qual va ser sotsdirector, li va tocar viure de prop moltes notícies, però a ell, aficionat a la història i a estudiar les dues guerres mundials, n'hi ha una que el va tocar especialment, perquè sempre havia pensat que no la veuria mai: la caiguda del mur de Berlín i el desmembrament de la Unió Soviètica. “Si va caure l'imperi soviètic, que semblava indestructible, podia passar qualsevol cosa a partir d'aleshores. Tot era possible. Si vaig veure allò, perfectament puc arribar a veure la independència de Catalunya”, afirma.

El convenciment i la vehemència amb què sempre parla Playà, barrejats amb la seva sornegueria mítica, formava part de l'ambient de la redacció de l'antic Avui. Als aleshores joves periodistes del diari ens fascinava el tarannà positiu d'aquest home de barba blanca i ulls blaus per qui semblava que no passava el temps. Avui en dia aplica la mateixa energia i ganes a les tasques de voluntariat que exerceix com a soci d'Òmnium Cultural, convençut que ara és el moment idoni perquè Catalunya faci un pas endavant: “Ho hem

de fer ara, perquè això no ho tornarem a viure mai més. Tard o d'hora ens haurem de saltar la legalitat, per tant, per què esperar a després d'unes plebiscitàries? A més, si s'espera molt es corre el perill que la gent es refredi.”

Va ser abans de l'estiu quan va decidir ajudar una mica en tot aquest procés fent tasques de corrector a Òmnium, primer, i enganxant cartells, després. També va servir cerveses a la Festa per la Llibertat a l'Arc de Triomf de Barcelona, després de la V del passat 11 de setembre. Però, per ell, ha estat especialment estimulant col·laborar en la Gigaenquesta del dissabte dia 4 a Badalona: “Vaig estar en un carrer de cases baixes, bàsicament de gent castellanoparlant. Ens van rebre bé. El que més preocupa, sobretot a la gent gran, és què passarà amb l'economia i les pensions. L'experiència va ser positiva, però amb això del porta a porta s'ha de tenir molta paciència i humilitat i no anar de sobrat.” Mentre es feia l'enquesta, una colla d'adolescents del barri que corria per allà va cridar als voluntaris: “Quan collons serem independents d'una vegada?”

Per Playà, l'interessant d'aquest moment és que ha estat impulsat per la gent i els polítics s'han vist empesos a seguir-lo. “No crec que l'Artur Mas ni els que l'envolten haguessin tirat endavant tot això sense la força de la gent. Tots els grans canvis històrics han tingut lloc quan els ha provocat la base. Per això, tinc una certa esperança.” Esperança de construir un país millor i també “de passada i sense voler, fugir de les restes de franquisme que encara governen Espanya”. Playà opina que el que està passant ara és, en certa manera, conseqüència que “la Transició es va fer malament i no es va trencar del tot amb el franquisme”.

Es farà la consulta? “No en tinc ni idea. Em fa por que no. Però si es fa, sortirà sí i sí.” La tàctica de la por i de l'enrocament del govern espanyol contra la consulta “ha provocat un augment espectacular d'independentistes”. I després, què? “De moment, és prioritari arribar fins a la independència. Ja tindrem temps de pensar quin país volem. No tenim precedents, no ens serveix cap referent dels que teníem fins ara.” Per la independència, fins i tot, estaria disposat a fer un gran sacrifici: “Diré una bestiesa. Si per ser independents cal que desaparegui el

Barça, doncs siguem independents!"

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 13-10-2014 Pàgina 12

-El Punt Avui. Nacional 13-10-2014 Pàgina 12

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/785807-tard-o-dhora-ens-haurem-de-saltar-la-legalitat.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui